

[Poul Møller.]

givet god tid til disse loves forberedelse og behandling. Det ville ikke have været i strid med praksis, om loven om den bundne opsparing var blevet færdigbehandlet sammen med udskrivningsloven i slutningen af denne måned og ikke var blevet tvunget igennem den 15. marts. Men grunden er måske den, at vi endnu ikke har fået årsoversigten, som skulle danne grundlaget for vor vurdering af det kommende års finanspolitik. Så længe vi ikke har fået årsoversigten, famler vi jo i blinde med hensyn til regeringens skøn over de forskellige økonomiske forhold. Det er måske derfor, disse love skal gennemføres, før vi får årsoversigten. Ja, den højtærede økonomiminister ryster på hovedet, men det bestræger jeg nu ikke som nogetementi.

Se, jeg synes, det havde været rigtigst, om vi havde afventet årsoversigten, men det har regeringen altså ikke villet. Denne sag blev kædet sammen med arbejdsmarkedssituationen og skulle gennemføres nu; eller er det, fordi man nu kommer med et nyt forslag, som vedrører landets økonomiske politik, at man vil have skattelovene gennemført forinden? Vi ser med forbauselse, at vi i dag modtager forslag om, at der igen skal optages et udenlandsk statslån på 500 mill. kr. Det er efter min mening ganske godt udtryk for den økonomiske situation, landet befinder sig i, at det næsten er måned efter måned, regeringen kommer med forslag om, at vi skal være låntagere i udlandet for at prøve på at styrke valutastillingen ved at tilføre landet fremmed kapital, fordi man ikke kan anlægge den økonomiske politik her i landet sådan, at vi kan klare os ved vor egen kapitalopsparing og investering. Jeg tror, det er ganske karakteristisk for det, der sker nu, at så snart man har disse forslag igennem, så skal vi have 500 mill. kr. i nyt udenlandsk statslån.

Aksel Larsen: Den højtærede finansminister forsøger at forsvare forslaget til udskrivningslov med det mærkværdige argument, at de indtægtsgrupper, der får den største skattelettelse, og det er altså indtægtsgrupper, der ligger i overkanten af mellemindtægterne, er blevet hårdest ramt af prisstigningerne, og derfor har de også

den største skattelettelse behov. Jeg synes, at den højtærede finansminister skulle lade være med det forsøg på forsvar og overhovedet skulle lade være med at forsøge på at forsvare loven, eftersom vi udmærket vel ved, at skalaen er blevet aftalt under omsforliget, og at skalaen ikke er en socialdemokratisk-radikal opfindelse, men en VK-opfindelse, som regeringspartierne i fjor accepterede. Jeg er ganske klar over, at hvis regeringspartierne havde kunnet bestemme, og hvis regeringspartierne ikke havde indstillet sig på i fjor at tage øretæverne i handlingerne med venstre og de konservative, havde vi fået en helt anden skatte-skala. Derfor behøver den højtærede finansminister slet ikke at forsvare det lovforslag, som jeg går ud fra, at han og hans parti egentlig er modstandere af, men kun stemmer for her, fordi man har skrevet under på den ulyksalige aftale i fjor.

Så siger den højtærede minister, at hvis Aksel Larsen fik sin vilje og lovforslaget blev forkastet, ville det blive forfærdelig galt, for så ville 1922-loven træde i kraft, og det blev meget værre for dem med de små indtægter. Ja, jeg har lige set efter. 1922-loven bevirkede, at i det første år efter dens ikrafttræden fik staten 111 mill. kr. i direkte indkomstskat. Jeg kan selvfølgelig ikke i en fart regne ud, hvor meget det ville give med folks nuværende indtægt, men jeg kan da sige mig selv, at om man så faldt tilbage på 1922-loven, måtte det give en skattelettelse formodentlig for alle skatteydere, også de små.

I øvrigt hører det ingen steder hjemme, for den højtærede minister ved lige så godt som jeg, at hvis man lod det foreliggende udskrivningslovforslag ske fyldest efter retfærdighedens lov, ville der blive rigelig tid til at lave en ny udskrivningslov inden 1. april — den behøver endda ikke at være færdig til 1. april. Vi ved udmærket vel, at regeringspartierne, før de kom med deres forslag til den såkaldte helhedsløsning, var belavet på, at situationen kunne udvikle sig sådan, at der blev valg den 19. marts. De vidste også, at så ville det være en fuldkommen umulighed at få lavet en ny udskrivningslov ved hjælp af det nyvalgte folketing inden 1. april, men at det heller ikke var strengt nødvendigt. Selv om der skulle gå et par uger af april måned, før